॥ हनूमत्सम्भाषणम् ॥

विचार्य लोकस्य विवेकतो गतिम् न राक्षसीं बुद्धिमुपैहि रावण। दैवीं गतिं संसृतिमोक्षहैतुकीम् समाश्रयात्यन्तहिताय देहिनः॥१५॥

त्वं ब्रह्मणो ह्युत्तमवंशसम्भवः पौलस्त्यपुत्रोऽसि कुबेरबान्धवः। देहात्मबुद्धाऽपि च पश्य राक्षसो नास्यात्मबुद्धा किमु राक्षसो नहि॥१६॥

शरीरबुद्धीन्द्रियदुःखसन्तितः न ते न च त्वं तव निर्विकारतः। अज्ञानहेतोश्च तथैव सन्ततेः असत्त्वमस्याः स्वपतो हि दृश्यवत्॥१७॥

इदं तु सत्यं तव नास्ति विक्रिया विकारहेतुर्न च तेऽद्वयत्वतः। यथा नभः सर्वगतं न लिप्यते तथा भवान् देहगतोऽपि सूक्ष्मकः॥१८॥

देहेन्द्रियप्राणशरीरसङ्गतः त्वात्मेति बद्ध्वाखिलबन्धभाग्भवेत्। चिन्मात्रमेवाहमजोऽहमक्षरो ह्यानन्दभावोऽहमिति प्रमुच्यते॥१९॥ देहोऽप्यनात्मा पृथिवीविकारजो न प्राण आत्माऽनिल एष एव सः। मनोऽप्यहङ्कारविकार एव नो न चापि बुद्धिः प्रकृतेर्विकारजा॥२०॥ आत्मा चिदानन्दमयोऽविकारवान् देहादिसङ्घाद्यतिरिक्त ईश्वरः। निरञ्जनो मुक्त उपाधितः सदा ज्ञात्वैवमात्मानमितो विमुच्यते॥२१॥ अतोऽहमात्यन्तिकमोक्षसाधनम् वक्ष्ये शृणुष्वावहितो महामते। विष्णोर्हि भक्तिः सुविशोधनं धियः ततो भवेज्ज्ञानमतीव निर्मलम्॥२२॥ विशुद्धतत्त्वानुभवो भवेत्ततः सम्यग्विदित्वा परमं पदं व्रजेत्। अतो भजस्वाद्य हरि रमापतिम् रामं पुराणं प्रकृतेः परं विभुम्॥२३॥ विसृज्य मौर्व्यं हृदि शत्रुभावनाम् भजस्व रामं शरणागतप्रियम्। सीतां पुरस्कृत्य सपुत्रबान्धवो रामं नमस्कृत्य विमुच्यसे भयात्॥ २४॥ रामं परात्मानमभावयन् जनो भक्त्या हृदिस्थं सुखरूपमद्वयम्। कथं परं तीरमवाप्रयाज्जनो भवाम्बुधेर्दुःखतरङ्गमालिनः ॥२५॥

हन्मत्सम्भाषणम्

नो चेत्त्वमज्ञानमयेन विह्नना ज्वलन्तमात्मानमरक्षितारिवत्। नयस्यघोऽघः स्वकृतैश्च पातकैः विमोक्षराङ्का न च ते भविष्यति॥२६॥

॥ इति श्रीमद्ध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे सुन्दरकाण्डे चतुर्थे सर्गे हनूमत्सम्भाषणं सम्पूर्णम्॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at: http://stotrasamhita.net/wiki/Hanumat_Sambhashanam.

🗷 generated on January 19, 2025

Downloaded from http://stotrasamhita.github.io StotraSamhita | Credits